

[S. Rasmussen.]

noget, jeg havde sagt, det kunde jeg forstaa; men naar man nu ogsaa giver Oplysning om, at et Medlem sidder i et Udvalgs-møde og ingenting siger, saa er man en lille Smule langt ude.

Jeg forstaaer nu bedre Fremkomsten af et Stykke, som jeg ved har gaaet rundt i hele Venstrepresen eller det meste af den. Jeg havde ikke troet, at det stammede fra den højtærede Undervisningsminister; jeg ved ikke, om det har været optaget i „Social-Demokraten“ — det har jeg ikke haft Lejlighed til at se —, men jeg maa nu formode, at det stammer fra den højtærede Undervisningsminister, da flere af de Ting, som Ministeren her fremførte, gaar igen i dette Stykke. Det hedder deri, at de Konservative vil sabotere denne Lovgivning. Jeg gaar ud fra, at denne Beskyldning stammer fra den højtærede Undervisningsminister, da hans Udtalelser herom til Dels staaer ordret i de paagældende Blade. Der staaer dette om, at jeg ikke var til Stede ved to Møder, og at jeg under det Møde, i hvilket jeg var til Stede, ingenting havde sagt.

I Anledning af denne Beskyldning maa jeg have Lov til at gøre en lille Smule mere Rede for Forholdet. Det foreliggende Lovforslag er et Forlig mellem tre Partier, og vi er holdt fuldstændig udenfor. Under hele Sagens Behandling har det været meget svært at blive enige. Saa sent som forrige Torsdag — Dagen efter det Møde, hvor jeg ingenting sagde — forelaa dette Lovforslag, endda i en anden Skikkelse end den, hvori det nu foreligger, fordi man ikke en Gang den Dag var færdig med sine Overvejelser og sine Ændringsforslag. Man forlangte saa om Formiddagen, at vi skulde afgive Betænkning til Kl. 2 om Eftermiddagen. Det protesterede jeg imod, idet jeg sagde, at vi maatte have Lov til, da det var første Gang, vi havde dette Lovforslag i en nogenlunde tilgængelig Form, at tale med vort Parti, inden vi afgav Betænkning. Dette blev indrømmet os, vi fik Lov til at vente med at afgive Betænkning til Lørdag Morgen. Lørdag Morgen indleverede jeg det konservative Mindretals Betænkning, og den blev afleveret, før Flertallets endelige Betænkning var afgivet. Jeg vil derfor fuldstændig tilbagevise den Beskyldning, at de Konservative skulde have haft nogen som helst Tanke om at sabotere Lovforslaget.

Jeg skal ikke i Dag komme nærmere ind paa Lovforslagets enkelte Paragraffer, hvilket jeg prøvede paa i Gaar — det var jo dem, der forelaa til Drøftelse ved anden

Behandling. Imidlertid maa jeg maaske have Lov til at nævne en enkelt Paragraf, som ikke er omtalt hverken af den ærede Ordfører (Stegger Nielsen) eller af den højtærede Undervisningsminister, nemlig den Paragraf, som angaar de Lærere, der er Rigsdagsmænd og har siddet i Rigsdagen i 6 Aar. I mange Tilfælde har disse Lærere ikke selv valgt de Vikarer, som skal besørge deres Embeder, idet Vikarerne er indsat af Skolemyndighederne. Nu bestemmes det, at den, der har været Rigsdagsmand i 6 Aar, hvis Embedet ikke har været røgtet tilfredsstillende, kan afskediges med den ham efter hans Pensionsalder tilkommende Pension, som kan være meget lille. En saadan Fremgangsmaade overfor en lille Kreds af Mennesker finder jeg ganske mærkelig; det er ogsaa mærkeligt, at man fører denne Paragraf ind paa Tilsynsloven. Hvis man havde indført en saadan Bestemmelse for alle Tjenestemænd, vilde jeg maaske ikke have haft saa meget imod det; den burde saa være indført i Tjenestemandsløven. Jeg finder det ganske upassende, at man indfører den her paa Tilsynsloven for Folkeskolen. Der kan indtræde det mærkelige Tilfælde, at en Lærer afskediges, fordi hans Skole ikke er, som man nu ønsker den. I Virkeligheden har den paagældende maaske ikke noget Ansvar derfor, idet han ikke har haft nogen som helst Indflydelse paa Valget af den ansatte Vikar. Men saa er Læreren borte fra sit Embede, og muligvis er han snart efter saa uheldig ikke at blive genvalgt som Rigsdagsmand; en saadan Lærer er da meget vanskeligt stillet.

Paa et saa sent Tidspunkt som i Aftes gav Udvalgets ærede Ordfører den Oplysning med Hensyn til den økonomiske Rækkevidde af vort Forslag om, at en Lærer kunde indtræde i den Skoledirektion, vi havde foreslaaet, at det vilde blive meget dyrere end det Forslag, der nu er vedtaget ved anden Behandling. Jeg maa tilbagevise en saadan Udtalelse. Vi har bestemt hævdet, at Læreren skal forblive i sit Embede, og med de Beføjelser, der tillægges ham, vil der i de allerfleste Tilfælde ikke blive Tale om Vikarhøj; hvis der i enkelte Tilfælde skulde blive Tale om Vikarhøj, er det ganske kort Tid, kan det paa ingen Maade sidestilles med det af Flertallet stillede og af Ministeren tiltraadte Forslag om Indførelse af Amtsskolekon-sulenter.

Endvidere maa jeg hævde, at denne af de tre Partier gennemførte Lov ikke er krævet fra Befolkningens Side. Den højtærede Undervisningsminister lovpriste i Gaar,